మా వూరు

మా వూళ్ళో...

చీకటి రాత్రి ఆకాశం జిలుగుపైటలా వుంటుంది.
వెన్నెలరాత్రి చంద్రుడు వెండి జరీ పువ్వులా వుంటాడు.
కొంద రాడవాళ్ళు కళ్ళు ఆర్పి కొంపలార్పేస్తారు.
కళ్ళు టపటప లాడించి కొంప లంటించేస్తారు.
శివాలయంలోనే సారాబట్టీ.
మసీదుపక్కనే ముండల కంపెనీ.
సారా, స్మగ్లింగు ముఖ్య పరిశ్రమలు.
సెక్సు, శవ సాహిత్యాలు ప్రత్యేక ప్రక్రియలు.
మిషను ఆస్పత్రిలో మందూ, మతమూ, దొరుకుతాయి.
నాయకులకి డెక్కలు కూడా మొలిచేయి.
రంకుతనాలు, రాజకీయాలు లలిత కళలు.

* * *

జమీందారుగారి భవంతికి తూర్పుగా నాలుగు ఫర్లాంగుల్లో ఒక పెద్ద కాంపౌండు గోడవుంది. అది కోటగోడలా ఎత్తుగా; ధృడంగా వుంటుంది. దాని ఆవరణలోని చెట్లు సిమెంటు చెట్లలా బలంగా ధృఢంగా వుంటాయి. వాటి నీడ

పాకే విషపు పొరలా వుంటుంది. ఆ కాంపౌండులోని పూల మొక్కలు ప్లాస్టిక్ మొక్కల్లా అసహజ సౌందర్యం కలిగి వుంటాయి.

ఆ ఆవరణలో ఒక బంగళా వుంది. ఆ బంగళాలో ఖూనీచేస్తే చచ్చినవాడి కేక రోడ్డుమీదకు వినిపించనంత దూరంగా వుందది. దానిమీద శ్మశానపు నిశ్శబ్దం ఎప్పుడూ బరువుగా కూర్చున్నట్టుంటుంది. అందులోని నౌకర్లు నడిచే మైనపు బొమ్మల్లా ప్రాణరహితంగాను, నమ్రంగాను వుంటారు. ఆ బంగళాలో ఎందులోనూ చౌకతనం కనిపించదు. దాన్లో బాత్ రూములు నీ బంగళా అంతవుంటాయి. దాన్లో రేడియోగ్రాం పందిరిమంచం అంత ఉంటుంది.

ఆ బంగళా రాజావారిది. రాజావారికి రాణీలు వున్నారు. కాని, వారు 'రాజుగారు' కారు. వారి తాతగారికి తురాయిపాగా లేదు. వారి తండ్రిగారికి రావు బహద్దూర్ వుండేది. వారు కొత్తరకం పాలకుల జాతికి (Ruler's caste) చెందినవారు.

రాజావారి మొహంమీద వుండే పాలపొంగులాంటి చిరునవ్వు అతని ఏభై యేళ్ళ వయస్సుని మరుగుపరుస్తుంది. వారిలో ఏ చౌకతనం వెతికినా కన్పించదు. వారు పట్టు మనిషిలా మెరుస్తూ వుంటారు. రాజునీ, రాజయోగినీ కలిపి చేసినట్టు వారు అధికారయుక్తంగా, ఆత్మవిశ్వాసంతో వున్నట్టు కనిపించడమే కాక ఎదుటివారిలో ఒకవిధమైన అల్పత్వం (Inferiority) కలగచేస్తారు.

వారు కాలక్షేపానికి కాలేజీకి వెళ్లేరు. వారికి వున్న

కార్ఖానాల యాజమాన్యంతోనూ, రాజకీయ నాయకత్వంతోనూ వారికి తీరుబడే వుండదు. మావూరు ఏ V.I.P. లు వచ్చినా, సినిమావాళ్లు వచ్చినా, స్వామీజీలు వచ్చినా, వారింటిలోనే బసచేస్తారు.

వారింటికి రకరకాల మనుషులు వస్తారు. నానా అవస్థలలో వున్న మనుషులూ వస్తారు. ప్లీడర్లు, పార్టీలు, అధికార్లు, బంట్రోతులు, న్యాయంకోరేవారూ, అన్యాయం చేసేవారూ, పోలీసులు, కేడీలు...యింకా ఎన్నో రకాల పురుషులు వస్తారు. వారందరిమీదా రాజావారికి బలమైన పట్టూ, ప్రాబల్యం వున్నాయి. వారిమాట ఏ ఆఫీసరూ కాదనడన్న విషయం ఆఫీసర్లతో సహా అందరికీ తెలుసు. వారు 'దర్బార్' మేడమీద హాల్లో జరుపుతారు. ఆ హాల్లోని చదరంగపు గళ్ళలాంటి మొజాక్ ఫ్లోరింగు చాపులా చల్లగా వుంటుంది. ఆ హాల్లో రాజకీయ పాచికలు వేస్తారు. వ్యక్తిగత పేచీలు లేపుతారు. అందులోనే ఎంతోమంది నాయకులు ప్రసవించబడి సంహరించబడ్డారు.

రాజావారు ఎవరితోనూ స్వయంగా మాట్లాడరు. ఎవరు ఏగోడు చెప్పుకున్నా వారు వినడం మాత్రమే చేస్తారు. ఆ తర్వాత వారి ఆంతరంగికులు వారితీర్పులూ, నిర్ణయాలూ, అభిప్రాయాలూ, అసమ్మతులూ సూచనప్రాయంగా తెలియచేస్తారు. అవి మా వూరి సగం ప్రజకి శిలాశాసనాలు.

* * *

ఆ రాత్రి, వెన్నెల ఆ బంగళాకి వెండి పొర చుట్టింది

వెన్నెల సౌందర్యాన్ని ఆస్వాదించడానికేమో అనిపించేటట్టు ఆ యింట్లో అన్ని దీపాలూ ఆర్పేసేరు, ఒక్క హాల్లోతప్ప.

ఆ హాల్లో వున్న రాజావారు, ఎప్పుడోకాని అసిస్టెంట్లకి దర్శనమివ్వని సినిమా దొంగల నాయకుడిలా, దర్జాగా, ఆత్మవిశ్వాసం వుట్టిపడుతూ వున్నారు. వారి ముందున్నవారు మాత్రం అసిస్టెంటు దొంగల్లా కాకుండా అసలు దొంగల్లాగే వున్నారు. వారంతా రాజావారి ఆంతరంగికులు. వారిలో పాములూ, ముంగిసలూ, పందికొక్కులూ, పెద్ద పులులూ, కుక్కలూ, తేళ్ళూ వున్నాయి. వారంతా ఆవూరి రాజకీయాల్లో ఒక పార్టీకి చెందినవారు.

"ఇంతకీ ఆ విశ్వనాథం ఉద్దేశ వేఁవిఁటో!" అని జనాంతికంగానే అడిగేరు రాజావారు.

అక్కడున్న ప్రతివాడూ తననే యీ ప్రశ్న అడిగినట్టు ఫీలయ్యేడు. కాని ఎవరూ జవాబు చెప్పలేదు.

"కర్తవ్యం ఏఁవిఁటో ఆలోచించండి" అని అంటూ లేచి మేడదిగి వెళ్లిపోయేరు రాజావారు.

"కర్తవ్యానికేటుందిగాని, మూడు లచ్చలు కరుసు పెట్టిన మనకీ పదేను వందిరే కవున్సిలర్లు - మూడ్డబ్బులకి మూతినాకే రామ్మూర్తి కుక్కకీ పదేనుమందిరే కవున్సిలర్లు. గోరకలి కాపోతే యింకేటి! తలుసుకుంటే తల తిరిగిపోద్ది!"

"మన గింజగాడీని రానీకముందు మనకి రెండు ఓట్ల మెజారిటీ వుండేది."

"కిందటి కౌన్సిల్లో పదిఓట్ల మెజారిటీ వుండేది. ఎందుకీ గతజల సేతుబంధనం!"

"రామ్మూర్తి సంగతికేంగాని విశ్వనాథం సంగతి తేల్చండి. అతగా డెటుంటాడు?"

"పచ్చగడ్డిలో పసరిక పాములాగున్నాడు."

"ఎటుండేదీ. ఎక్కడుండేదీ తేలడంలేదు."

"తేలడాని కేముంది. నాలుగు డబ్బులు తగలేసి సలుగురు సన్నాసోళ్ళలో నిలబడ్డాడు. పుచ్చువిత్తనం గోడు మొక్క మొలుస్తాడేటిలే ఐన్జైప్పి మనవూఁ ఒగ్గేసినాం. రామ్మూర్తీ ఒగ్గేసినాడు. మనకీ, ఆడికీ కలిపి కొండుజెల్ల కొట్టేసి అయిదు సీట్లూ తన్నుకుపోనాడు."

"అతగాడిది కూలీల పార్టీట."

"ఏఁవిఁటోయ్ నువ్వు మరీను! మనదికాదూ కూలీల పార్టీ! ఆ మాటకొస్తే మనమంతా ప్రజలదగ్గర కూలి పుచ్చుకుంటున్న సేవకులంగాఁవూఁ!"

"అతగాడు తెలగా అట"

"మన నాయుణ్ణి ఛైిర్మన్ చేస్తే!"

"కిందటిపాలి నాయుడే – యీపాలీ నాయుడే!"

"ఈమారు వంతు పంతుల్ది"

"ఈ కమ్యూనల్ జి. వొ..."

"దొరలు మన కిచ్చిన పదకం"

"మన పురాణాలో జౌతారాలు సూడు. యిద్దరు

బేపనోళ్లు - ముగ్గురు నాన్ బ్రామ్మిన్సూ - ఒక బేక్వరుడు క్లాసోడూ...."

"సర్లే. అవతారాల కేంగాని..."

"అతను పేదలకి సేవ చెయ్యడానికే పార్టీ పెట్టేట్ట. ఈమారు ఐదు సీట్లు రావడం మనుషుల మంచితనవేఁ రుజువు చేస్తుందిట."

"వచ్చేసారి పది సీట్లు వస్తాయట."

"ఆ వచ్చేసారి పదూళ్లు వస్తాయి. ఆ వచ్చేపాలి పది జిల్లా లొస్తాయి. మనం సెప్పనేదూ యీ సొళ్లుకబుర్లు !"

"ఏ పార్టీలోనూ చేరడట !"

"అంటే థర్టుఫోర్స్ (Third force)

"తెలుగు నేడు గబ్బిలవాఁ !"

"కొట్టో, కొనో అతగాణ్ణి లాగా లన్నమాట."

"అన్నమాటా కాదు, తమ్ముడిమాటాకాదు.లాగాలి"

"ఆడి కొంపకి నిప్పంటించి కొత్తది కట్టించేస్తే !"

"కాంతా కాంచనాలకి లొంగనివారు లేరంటాగు."

"ఐతే దుడ్డిద్దామా, దురగమ్మ నంపుదాఁవాఁ !"

"డబ్బు పుచ్చుకొని దురగమ్మతో సహా అవతలి పార్టీలో కలిసిపోతే ?"

"ఎవుడూ ! ఆడా మనవాఁ ?"

"ఆడేనేస్"

"అతడికి డబ్బ్యాశ నేదట"

"ఆడి పెళ్ళాం కోకలు ఆడే వుతుక్కుంటాడట"

"ప్రేమా? కక్కుర్తా?"

"రెండూ నేమో"

"ఈ పాతికేళ్ళై హొటేలు నడుపుతూ బాగా కుదుట పడిపోయేట్ట."

ఈలోగా రాజావారు వచ్చేరు. "ఏఁవిఁటి మీ నిశ్చయం?" అంటూ.

"ఏటుంది బాబూ. ఆవిసిన్నాథం ఎటుంటే అటు మొగ్గుతాది తాను."

"ఏం చెయ్యాలి మనం?" రాజావారే అడిగేరు.

ఎవరూ జవా బియ్యలేదు.

"సర్లెండి. సర్వాం సర్వేశ్వరుడికే వదిలేద్దాం. యింక లేవండి"

* * *

అప్పుడే నిద్రలేచిన రమాకాంత్‌కి పొద్దు పొడుస్తున్నదో, పోతోందో తెలియలేదు కాని ఏమాతున్నా బహు సుందరంగా మాత్రం ఔతున్నాది అనిపించింది.

పసుపూ, కుంకం రాసుకున్న పుణ్యస్త్రీ మొహంలా నిండుగా వుంది ఆకాశం.

అతని మేడగది కిటికీ అవతల తెక అప్సరస బంగారు చెంగులా ఎగురుతోంది.

కిటికీ అవతల పొదలో పిట్టలు ప్రేమ పాఠాలు వల్లించుకుంటున్నాయి.

రమాకాంత్ పక్కమీదించి లేచి బద్ధకంగా ఒళ్లు విరుచుకున్నాడు. అతను పుష్టిగా, ఆరోగ్యంగా కొత్తటూత్ పేస్టుట్యూబ్‌లా వున్నాడు. అతను ఏ కోర్సు చదవకూడదో ఆ కోర్సు పై నలియరు చదువుతున్నాడు.

రమా కిటికీ దగ్గరకు వెళ్ళేసరికి రోడుమీద రాధ నిలబడి వుంది.

పువ్వులూ, రవ్వలూ కలిపి గుచ్చెత్తి నట్టు ఆమె మనోహరంగా ఉంది.

ఆమె కళ్లు మల్లెల్నీ, మత్తుపదార్థాల్ని గుర్తు చేస్తాయి.

ఆమె నవ్వు కొంతమందికి పసిపాప పలుకులా అమాయకంగానూ. చాలా మందికి ప్రియురాలి సైగలా రేకెత్తిస్తూనూ కనిపిస్తుంది.

“కాపరానికి వెళ్లేక కండపట్టింది” అనుకుంటూ రమా సన్నాయి నొక్కులా యీలకొట్టేడు, కలలో జడుసుకున్న మనిషిలా తత్తరపడి వంచినతల ఎత్తకుండా వెళ్ళిపోయింది రాధ.

మూడు నెలలై నిద్రలేని సింహంలా కదిలేడు రమా.

◆ ◆ ◆

ఊళ్ళో ఆ భాగంలో కారులున్న వాళ్ళూ, కొంపలు

తీసే వాళ్ళూ కాపురం వుండరు. అక్కడ పూరిళ్లు లేనికొందరు పాత పెంకుటిళ్ళలో కాపురాలు వుంటారు. అక్కడ చాలా మందికి రెక్కలే ఆడతాయి.

ఆ భాగంలో ఒక పాత పెంకుటిల్లు.

ఆ యింటికప్పు ముసలి జంతువు నడుములా ఎండి పోయి, వంగిపోయి వుంది.

ముళ్ళకొమ్మలకి తగి[illegible] చిరిగిపోయిన వెన్నెలముక్కలు ఆయింటిమీద అక్కడా, అక్కడా పడుతున్నాయి. ఆ యింట్లో రాధ పడుకున్న ఒక్క గదీ కొత్తబట్టల వాసన తోనూ, రంగుల వాసనతోనూ నిండిపోయి వుంది.

పాతపత్రిక తిరగేస్తున్న రాధ పట్టుచీర కట్టుకున్న పింగాణీ బొమ్మలా చేతికి దొరకని అందంతో మిలమిలలాడు తోంది.

పత్రికలో బొమ్మమీద ఆమె దృష్టి నిలిచిపోయింది. ఆ బొమ్మలో యువకుడు కళ్లు మూసుకొని పోయేటంతగా నవ్వుతున్నాడు. మూర్తి నవ్వినా అతనికళ్ళు అలాగే మూసుకుపోతాయి. మూర్తి గుర్తుకు వచ్చి ఆమె కలవర పడింది. అతను చెంత లేనప్పుడు ఎప్పుడు గుర్తొచ్చినా ఆమె అలాగే బాధ పడుతుంది. అతను దగ్గరుంటేనే తన పాప. భారం తగ్గినట్లు అనిపిస్తుంది. అతన్తో అంతా చెప్పేసి తన పాపం కడిగేసుకుందామని ఆమె ఎన్నిసార్లు ప్రయత్నించినా, నాలిక మడతపడి. మాట వచ్చేది కాదు.

"ఈ భారం ఎన్నాళ్ళు మోయను ప్రభూ! నా పాపం

వెల్లడి చేసే శక్తి యివ్వకపోతే నన్ను చంపెయ్" అని ఆమె దేవుణ్ని ఎన్నోసార్లు అతి దీనంగా వేడుకుంది.

"నెలలో తిరిగొచ్చేస్తావుగా, ఏఁవిటాఁ దిగులు" అంటూ మూర్తి రైలు ఎక్కించి నప్పుడు ఆమె కంటి నీరు అతనికి కనపడ నివ్వలేదు.

వీధి తలుపు ఎవరో కొడితే ఆమె ఆలోచనల ఊబి నుంచి బైట పడింది. "ఇప్పుడే సినిమాకి వెళ్ళిన అమ్మా నాన్నా అప్పుడే వచ్చేసేరేం? టిక్కెట్లు దొరకలేదేమో" అనుకుంటూ తలుపు తీసింది.

తల్లి కోసం ఎదురుచూస్తున్న గువ్వ పిల్లకి గూబ ప్రత్యక్షమైనట్లు అనిపించింది ఆమెకు రమాను చూడగానే.

విషపు వరదలో కొట్టుకుపోతున్న తన నావ బద్దలై పోతున్నట్టూ - ప్రపంచంలో అంతా చచ్చిపోయి తను ఒక్కర్తె మిగిలినట్లు ఆమె ఎంతో నిస్సహాయత ఫీలైంది.

"ఎలా వున్నావ్?" అంటూ రమా ప్రవేశించేడు నవ్వుతూ, పారిపోతున్న లేడిపిల్లని పట్టుకొని "ఎలావున్నావ్" అనడుగుతున్న పులి నవ్వులా వుంది అతని నవ్వు.

"ఎందుకొచ్చేవ్?" ధైర్యం చేసింది రాధ.

• • •

బైట ప్రపంచం బంగారు కుంకుమ భరిణలా శుభ ప్రదంగా వుంది.

గర్భగుడిలో నూనె దీపంలా వున్న తల్లి నుదుటి తిలకంతో ఆడుకుంటోంది అప్పుడే లేచిన ఎదురింటి పసిపిల్ల.

పువ్వులూ, నవ్వులూ మూటకట్టుకున్న పడుచులా మెల్లగా వస్తూంది చల్లగాలి.

ప్రియుడు వేడిశ్వాసలో అందంగా. ఆనందంగా వాడిపోతూంది పక్కింటి పువ్వుల చీరపిల్ల.

రాధ యిల్లు మాత్రం భూకంపం పగిల్చిన ఊరులా భీభత్సంగా వుంది. రాధా రమా భీకరంగా పోరాడుతున్నారు. దెబ్బలాటలో కిందపడిపోయిన రాధ శివుని మెడలోంచి జారి పడ్డ నాగరాజులా తల ఎత్తింది. తాగలేని రక్తం మొహానికి రాసుకొని ప్రజ్వరిల్లిన అమ్మవారులా లేచింది ఆమె.

రెండు తలల వింత పశువులా రమా కలియబడ్డాడు. చిరిగిన ఆమె జాకెట్టూ, తొలగిన ఆమె చీరా అతనిలో పది దెయ్యాలని ప్రవేశపెట్టేయి.

పిల్లని రక్షించుకోవడానికి పులితో పోరుతున్న ఆవులా ఆమె బలం పెరిగిపోయింది. రమా మెడని ఆమె చేతితో చుట్టింది. అడవి ఏనుగ తొండం చుట్టుకున్నట్టని పించింది అతనికి.

అతని చెయ్యి గూటిలో సీసా వేపు చావు నీడలా చల్లగా పాకింది.

"మర్యాదగా లొంగేవ సరే. లేకపోతే...." అతను వాక్యం పూర్తి చెయ్యలేదు.

* * *

"పూర్ గర్ల్! షి విల్ లివ్...బట్" వాక్యం పూర్తి చెయ్యలేదు ఆపరేషను థియేటరు నుంచి బైటకు వచ్చిన డాక్టరుగారు.

థియేటరు పెళ్ళి యిల్లులా కళ కళ లాడుతోంది.

పెళ్ళి పీటల మీదే ప్రాణాలు వదిలేసిన పెళ్ళి కూతురిలా లైట్లకింద టేబిలు మీద పడివుంది రాధ.

*   *   *

ఆ మర్నాడు ఊరినిండా తులం నిజానికి అర్థమణుగు అబద్ధం కలిపి కళ్ళాపు జల్లింది పుకారు.

"అది ఆ బాబుకీ పాత కాతాయే నట"

"పెళ్ళి కాకముందు అతన్ని ఆమె రేప్ చేసేసిందట."

"హమ్మ ముండా! తండ్రిని సెరిపీసే రకం కాదులే నువ్వు!"

"నిన్న రాత్రి ఆవిడే పిలిచిందిట"

"గూట్లో సీసా ఎలక తోసే స్తే...."

"కేసెట్టేసినాది"

*   *   *

రాత్రి పది కొట్టలే దింకా.

రాజావారి హాల్లో షాండెలీర్ (chandelier) వెలుగులు చిమ్మే పారిజాత పుష్పంలా వుంది.

గాంధీగారిని బతికుండగానే చట్రంలో పెట్టి బిగించేసినట్టుంది జీవకళతో తూర్పు గోడనున్న లైఫ్ సైజు పెయింటింగ్.

రాజావారి మొహంలో ఆత్రుత, ఆనందం చాయా మాత్రంగా కూడా కనిపించలేదు. వారు అతి హుందాగా కుర్చీలో కూర్చుని కళ్ళు మూసుకొని వున్నారు.

కృష్ణుని ముందు కుచేలుడిలా అతిదీనంగా వారిముందు విశ్వనాథం నిలబడి వున్నాడు.

"సరే మీరు వెళ్ళండి. మిగతాది మేము చూసుకుంటాము" అని రాజావారు లేచేరు. విశ్వనాథం వెళ్ళిపోయేక వారు కొంతమందికి ఫోను చేశారు. మరికొంతమందికి కబురు చేశారు.

ఆ రాత్రి వారింటికి చాలామంది వచ్చేరు. వచ్చిన వారిలో పెద్దలు. పిన్నలు, డాక్టర్లు. డాఫర్లు, పోలీసులు, పుండాకోర్లు రకరకాలున్నారు.

* * *

మరి కొన్నాళ్ళకు జరిగిన ఎలక్షన్లో విశ్వనాథం పార్టీ సహాయంతో రాజావారి అభ్యర్థి పంతులు ఛైర్మన్ అయ్యేడు.

* * *

దసరా రైలు అల్లుళ్ళ వాసనలతో, ఆడవాళ్ళ పట్టు చీరల సరసరలతో నిండిపోయింది.

రైల్వేస్టేషన్ విడిది యిల్లాలులా కళకళలాడుతోంది! ఒక అరవ అతివ ముక్కుపుడకలో పడిన ట్యూబ్ లైటు కాంతి మూరెడు ముక్కు అయింది.

ఒక ఫస్టుక్లాస్ పెట్టెదగ్గర విశ్వనాథం దేశ సారథ్య బాధ్యత సగం తనే మోస్తున్నట్టు కుంగిపోయి నిలబడ్డాడు.

చివరి పెట్టెలో రాధ కిటికీదగ్గర పక్కకి తిరిగి కూర్చుంది. ప్లాట్ఫారం మీదకి ఆమె మొహం కుడిభాగం మాత్రం కనిపిస్తుంది.

ఎవరో ఓల్డుమాష్టరు చిత్రించిన అపురూప చిత్రంలా వుంది.

ఆమె కన్ను పన్నీటి సరస్సులో పూసిన వింత పువ్వులా వుంది.

చిరునవ్వులు పూసే సింగారపు కొమ్మలా వుంది ఆమె పెదవివంపు. రైలు కదిలింది.

"చదువు పూర్తయ్యేవరకు మళ్ళీ వెధవ్వేషాలెయ్యకు. ఈ గండం గడిచేసరికి తల ప్రాణం తోకకి వచ్చింది" అంటూ డబ్బు అందించేడు విశ్వనాథం. డబ్బు పుచ్చుకుంటూ తండ్రికి నమస్కరించేడు రమా.

దూరమైపోతున్న స్వంత ఊరిని పూర్తిగా చూడడానికి రాధ ప్లాట్‌ఫారంవేపు పూర్తిగా తిరిగింది.

ఆమె ఎడమవైపు మొహం...కారిపోయిన కంటితో, కాలిపోయిన చెంపతో, సగం కాలిన శవం మొహంలా, చర్మంలేని మాంసంలా వికృతంగానూ, బతికుండగానే పురుగులు తినేసినట్టు అతి అసహ్యంగానూ వుంది.

అప్పుడామె చీకటి కంటినుండి ఆమె మొహాన్ని తినేసిన ఏసిడ్ లా ఒక కన్నీటిచుక్క మావూరి గడ్డపై పడింది.

ఆమె, ఆ చుక్క విషపువరదై ఊరిని ముంచెయ్యాలని శపించిందో లేక అమృతధారై మంచి గుండెలు పండించాలని దీవించిందో తెలియదు.

* * *

సార్! అమ్మా...

ఇదీ మా ఊరు.

మీ ఊరుకూడా ఇలాంటిదేనా!!

—:0:—